

Sygn. akt V CSK 89/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa J.H. i G.Ś.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej przy ul. [...] w O.
o stwierdzenie nieważności lub uchylenie uchwały Walnego Zgromadzenia
Spółdzielni Mieszkaniowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 czerwca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego we W.
z dnia 19 września 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wtedy może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwana wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze wskazaniem na potrzebę rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które sprowadziła do ustalenia, „kto w myśl obowiązujących przepisów ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze jest kierownikiem bieżącej działalności gospodarczej spółdzielni”.

Zgodnie z ustaloną linią orzecniczą powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których powstało, a samo zagadnienie powinno być ponadto „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżącą problemu interpretacyjnego dla systemu prawa.

Problem sformułowany przez pozwaną nie ma cech przytoczonych wyżej. Nie sposób jest stworzyć zamkniętej listy osób wykonujących rozmaite obowiązki w spółdzielni lub na jej rzecz, które by można objąć mianem kierujących jej bieżącą

działalnością, a to oznacza, że użyte w statucie pozwanej określenie „kierownik bieżącej działalności spółdzielni” musi być wykładane ad casu ad casum, tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.

jw

ał